

Jeg vil godt understrege, at en sådan ændring jo ikke vil eller bør medføre, at der ikke er nogen fra denne gruppe, som kan få opholdstilladelse. Men det er betænkeligt, at det store flertal af alle dem, der nu opnår flygtningestatus i Danmark, får en sådan status ifølge en særregel, som vi stort set er alene om i Europa, og ikke ifølge Genøvekonventionens bestemmelser. Dermed er Danmark med til at undergrave FN's flygtningebegreb, og det ønsker vi ikke.

Vil flertallet ikke være med til at afskaffe retskravet, vil vi i det mindste søge at skabe flertal for, at disse ansøgere ikke får fast ophold i Danmark, men alene midlertidigt ophold.

Hr. John Vinther fortsætter med resten af indlægget fra den konservative folketingsgruppe.

John Vinther (KF):

Statsministeren indledte med at udtale, at regeringen står fast på det indvandrerstop, der med bred politisk opbakning blev indført i 1973. Det er smukke ord. Men i virkelighedens verden må vi vel konstatere, at det indvandrerstop allerede er godt gennemhullet.

En del af forklaringen er naturligvis, at vi i perioden har modtaget et meget stort antal flygtninge. Men man kan ikke være blind for, at de muligheder for familiesammenføringer, som udlændingeloven indeholder, i allerhøjeste grad har været medvirkende til at udhule indvandrerstopet.

Det Konservative Folkeparti har medvirket og vil også i fremtiden medvirke til fornuftige opstramninger af familiesammenføringsreglerne. Men næsten uanset hvad man gør, vil det kun være lappøløsninger i forhold til det, der er den rigtige løsning og den løsning, som Det Konservative Folkeparti ønsker, nemlig en afskaffelse af retskravet på at kunne blive familiesammenført.

At blive familiesammenført skal ikke være noget, man har krav på, men en mulighed efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Kun hvis familiens samlede tilhørsforhold til Danmark er større end tilknytningen til hjemlandet, skal familiesammenføring kunne ske her; ellers må den ske i hjemlandet.

Der skal gøres op med retskravet. Det har udhulet indvandrerstopet, og det har betydet, at alt for mange udlændinge med for svage forudsætninger er kommet til Danmark – med den følge, at de er endt i gruppen af sociale tabere.

Nu er det ikke, fordi antallet af udlændinge i Danmark isoleret set er særlig skræmmende;

udlændingene udgør stadig en forholdsvis lille procentdel af den samlede befolkning. Men udlændingene udgør alligevel et stort og stadig stigende problem, fordi mange af dem er samlet på relativt få steder. Det siger sig selv, at det giver problemer ikke blot af kulturel og social, men også af økonomisk karakter, når antallet af udlændinge kommer til at udgøre en uforholdsmæssig stor andel af et områdes befolkning.

Derfor bør vi efter Det Konservative Folkepartis opfattelse tage vores udlændingepolitik op til fornyet overvejelse. Der er behov for en samordnet og langsigtet politik. Det nytter ikke noget at se på udlændingelovens regler isoleret i forhold til integrationspolitikken eller omvendt; vi er nødt til at se tingene i en sammenhæng. Det drejer sig med andre ord om at tilrettelægge udlændingelovens regler således, at de svarer til indvandrerens muligheder for integration i det danske samfund og de krav, vi skal stille til dem i den forbindelse.

Det er blevet sagt om integrationspolitikken, at det drejer sig om at skabe tilbud til indvandrerne; så skal integrationen nok komme.

Det synspunkt er jeg stærkt uenig i. Jeg har i mange år boet i en af de sydvestlige forstæder til København, der har absolut flest indvandrere, og det er min påstand, at tilbudene til indvandrerne er der, men at mange indvandrere ikke ønsker at tage imod tilbudene.

Derfor handler det i højere grad om at stille krav til indvandrerne. Det er i øvrigt et ønske, som mange af de mere bevidste og integrations-søgende indvandrere deler.

På det boligmæssige område må vi konstatere, at mange års forfejlet politik har ført til store koncentrationer af udlændinge i almennyttige boligafdelinger. Vi er af den opfattelse, at kommunerne skal sikres lovhjælp til at sprede indvandrerne boligmæssigt. En kommune skal have lov til at nægte en indvandrerfamilie adgang til en lejlighed i en boligafdeling, hvis der i forvejen bor et stort antal udlændinge i området.

Om det uddannelsesmæssige vil jeg sige, at vi jo forleden førstebehandlede beslutningsforslag nr. B 89 om indpasning af fremmedsprogede børn i det danske skolesystem, et forslag fremsat af Det Konservative Folkeparti. Problemet er, at mange af de elever, der starter i folkeskolen – og her taler vi altså om både anden-, tredje- og i nogle tilfælde fjerdegenerationsindvandrere – på grund af kulturtraditioner og vel også på grund af deres forældres dårlige inte-